

[PŁODOWITY *ai*

N sg f płodowit(a).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

1. *Obficie rodzący; przen:* Ziemia [...] Tarnowska [...] Leliwę w Polszcze urodziła, która to Ziemia albo Familija Tarnowska jako płodowita tak rozkrzewiła się z Tarnowa po Jarosławiu, po Łańcucie. *OrzŻyw* 206.

2. *Żyzny, urodzajny:*

Fraza: »ziemia płodowita jest«: Był niegdy na świecie czas, za którego ziemia płodowita nie była *OrzŻyw* 211 (*Linde*).

Synonimy: 2. *obfity, rodny, rodzajny, urodny, urodzajny, żyzny.*

Cf **[PŁODLIWY], PŁODNY, PŁODZISTY**

MN